

РЕШЕНИЕ

№ 1761

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11577** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Х. П. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. С. срещу Решение от 07.10.2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116 - ти състав по НАХД № 3514/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-014268/02.08.2019 г., издадено от ВПД Началник сектор, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на касатора за нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 137е от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева и на основание чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 10 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на настоящата проверка. Посочва се, че районният съд се е произнесъл без да събере всички релевантни доказателства, необходими за изясняването на делото от фактическа страна. Смята се, че АУАН и НП не е описано подробно нарушението. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърденото с него НП.

В съдебното заседание - редовно призван, касаторът не се явява, не се представлява. Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“,

редовно призован, не се представлява.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и моли за потвърждаване решението на СРС.

Административен съд София – град, V – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 08.07.2019 г., около 11:41 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], жалбоподателя управлявал мотоциклет „П. В. ГТС“ с ДК РВ 4542 А, собственост на Елмаз М. Х.. На кръстовището с [улица] бил спрян за проверка от св. С. /мл. автоконтрольор при О“ПП“–СДВР“/ и негов колега, тъй като не използвал каска по време на управление на мотоциклета. При поискване на документите, жалбоподателя не представил на полицейските служители СРМПС. За така установените нарушения по чл.100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и по чл. 137е от ЗДвП, св.С. съставил акт за установяване на административно нарушение на жалбоподателя, подписан от последния. На базата на така съставения акт на 02.08.2019 г. е издадено атакуваното наказателно постановление. Описаната фактическа обстановка е потвърдена свидетеля С.. Показанията му са кредитирани от въззивния съд като ясни, убедителни и съответстващи на приложените и приети от съда на основание чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН писмени доказателства. Събраният доказателствен материал чрез показанията на свидетеля, подкрепя изложеното в АУАН.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивният съд е изложил съображения, че административно-наказателната отговорност на Х. е ангажирана правилно за нарушенията на чл. 137е от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т.2 от ЗДвП. СРС е приел, че така определените санкции са в законоустановения размер, като наказващият орган е отчел обществената опасност на конкретното нарушение.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаване на решението.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 от ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена – чл.137е от ЗДвП, според която „Водачите и пътниците на мотоциклети и моторепеди използват защитни каски“, като именно този безспорен факт е бил повода водача да бъде спрян за проверка. По отношение на установеното нарушение на разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП

също са установени обективните и субективните признаци на административно-наказателния състав, а именно липсата на СРМПС. За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена глоба, регламентирана в чл.183, ал.1, т.1 от ЗДВП във фиксиран размер - 10 лв. Решението на СРС и в тази част е правилно, тъй като съставът на нарушението е доказан.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатират твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Пети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.10.2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116 - ти състав, по НАХД № 3514/2020 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: